

Qırmızı Xaç Komitəsi beynəlxalq statusunu çoxdan itirib

"Humanitar" qurum 30 ildən çoxdur ki, Azərbaycan xalqına qarşı qərəzli davranış sərgiləyir

"...Əfsuslar olsun ki, bu günə kimi onların Qarabağdakı ofisi Bakı ofisinə yox, İrəvandakı ofisə tabedir. Bu da yolverilməzdir. Çünki bütün dünya Qarabağı Azərbaycanın bir hissəsi kimi tanıyır. Hətta Ermənistanın baş naziri dəfələrlə "Qarabağ Azərbaycandır" söyləyib. Bəs nəyə görə Qırmızı Xaç Komitəsinin Xankəndidəki ofisi Bakı ofisinə yox, İrəvandakı ofisə tabedir? Bu, bizim legitim tələbimizdir".

Avqustun 2-də "Euronews" televiziyasında yayımlanan müsahibəsi zamanı rəsmi Bakının Qırmızı Xaç Komitəsindən qəti şəkildə etdiyi tələbi bütün dünyaya bəyan edən Prezident İlham Əliyev eyni zamanda bununla sözügedən komitənin mandatına, humanitar missiyasına uyğun fəaliyyət göstərmədiyinə, qərəzli, tərəf tutan davranışlar sərgiləyərək artıq beynəlxalq statusunu çoxdan itirdiyinə dair mesajını beynəlxalq ictimaiyyətin nəzərinə çatdırdı.

Müəmmalı missiya

Təkbizolunmaz reallıqdır ki, Beynəlxalq Qırmızı Xaç Komitəsi Azərbaycanda fəaliyyət göstərirdi 30 ildən çox müddətdə ölkəmiz, xalqımız üçün bir dənə də olsun adına, mahiyyətinə uyğun, misal göstəriləsi layiqli addım atmayıb.

Təkcə 1990-cı illərdə sözügedən komitə 54 nəfər azərbaycanlı əsirlə bağlı izə düşüb, Ermənistan tərəfi ilə dialoq nəticəsində onlardan 17 nəfərin meyitlərini alaraq Azərbaycan tərəfinə təhvil verib. Lakin sonradan komitə işini davam

etdirməyərək, həmin siyahı üzrə daha 37 nəfərin taleyinin necə olması barədə maraqlanmayıb, bu günə qədər də həmin əsirlərimizin ölməsi və ya qalması barədə heç bir məlumat verməyib.

Yəni "humanitar" qurum müəmmalı şəkildə başladığı missiyanı yarımçıq qoyub və bu günədək Birinci Qarabağ müharibəsində itkin düşmüş dörd minə yaxın azərbaycanlının taleyi ilə maraqlanmayıb, bu istiqamətdə heç bir əməli iş görməyib, prinsipial fəaliyyət ortaya qoymayıb

Dörd minə yaxın insanımızın taleyindən hələ də xəbər yoxdur

Son iki əsr ərzində ermənilər milli düşmənçilik zəminində ardarda Azərbaycan xalqına qarşı qətliamlar, soyqırımları törədiblər. Birinci Qarabağ müharibəsində də bu mənfur əməllərini davam etdirərək xalqımıza qarşı saysız-hesabsız müharibə cinayətləri, Ballıqaya, Ağdaban, Başlıbel kimi faciələr yaşadıblar. 1992-ci il fevralın 26-da Xocalı sakinlərinə qarşı soyqırımı həyata keçirən erməni qatilləri 613 günahsız insanı xüsusi amansızlıqla qətlə yetiriblər.

8 ailəni tamamilə yer üzündən siliblər. Həmin gün 1275 Xocalı sa-

kini girov götürülüb və erməni cəladları tərəfindən amansız işgəncələrə məruz qalıblar.

Birinci Qarabağ müharibəsi dövründə 3890 azərbaycanlı, o cümlədən təqribən 200 uşaq itkin düşüb. Ötən illər ərzində Ermənistan tərəfi bu vətəndaşlarımızın taleyi ilə bağlı heç bir məlumat verməyib.

Azərbaycan dövləti bu məsələni dəfələrlə beynəlxalq təşkilatların diqqətinə çatdırıb, lakin bununla bağlı Ermənistana hər hansı təzyiq edilməyib. Cəzasızlıq mühitindən yararlanan Ermənistan isə minlərlə azərbaycanlının aqibətini açıqla-

maqdan nümayişkarənə şəkildə imtina edib.

Qırmızı Xaç Komitəsi də Ermənistanın tərəfini tutaraq itkin insanların taleyini nə üçün cidd-cəhdlə gizlətdiyinə aydınlıq gətirir.

Özünü dünyaya "humanist xalq", "insanlığın hamisi" kimi sırımağa çalışan terrorçu ermənilər heç istəyərmə ki, hərbi cinayətlərini eləmə car çöksinlər!?

Bu kütləvi məzarlıqlar həm Ermənistanın hərbi cinayətlərini fakt-

larla ortaya qoyur, həm də ermənilərin dörd minə yaxın azərbaycanlının taleyini nə üçün cidd-cəhdlə gizlətdiyinə aydınlıq gətirir.

Özünü dünyaya "humanist xalq", "insanlığın hamisi" kimi sırımağa çalışan terrorçu ermənilər heç istəyərmə ki, hərbi cinayətlərini eləmə car çöksinlər!?

Bu təşkilat separatizmə açıq dəstək verir

Bəs görəsən, Qırmızı Xaç Komitəsinə nə düşüb ki, 30 ildən çox-

dur belə qəddar mövqedə dayanıb, azərbaycanlıların taleyinə biganəlik nümayiş etdirib, ölkəmizə qarşı qərəzli davranıb!?

Davamlı şəkildə erməni dəyirmanına su tökən Qırmızı Xaç Komitəsi 44 günlük müharibə zamanı da bu yaramaz fəaliyyətlə məşğul olub, ermənipərəstlik edib. Müharibə vaxtı Füzulidə ermənilər mühasirəyə düşərkən hay-küy salaraq bölgəyə gedən Qırmızı Xaç nümayəndələrinin onları Hadrut istiqamətində çıxartmağa çalışması heç kəsin yadından çıxmayıb.

Vətən müharibəsindən sonra Laçın sərhəd-buraxılış məntəqəsində Qırmızı Xaç Komitəsinin yük maşınlarının yoxlanılması zamanı qaçaqmalçılıqla mal keçirilməsinin aşkar olunması, komitənin bunu etiraf etməsi və buna görə heç bir məsuliyyət daşımadıklarını demələri də yaddaşlardadır...

1991-ci ildə Meşəlidə soyqırımı törətmiş müharibə cinayətkarlarından biri olan Vaqif Xaçaturyanın Laçın sərhəd-buraxılış məntəqəsində Qırmızı Xaç Komitəsinin avtomobilində aşkar edilməsi də unudulmayıb.

Bir sözlə, adına uyğun fəaliyyət göstərməyən komitənin minlərlə itkin vətəndaşımızın taleyinə aydınlıq gətirilməsi ilə bağlı hər hansı bir

iş görməməsi bir yana, Qırmızı Xaç Komitəsi bayrağı altında hərəkət edən avtomobillərini müharibə cinayətkarları üçün sığınacağa çevirməsi də bir başqa utancverici və beynəlxalq qanunlara zidd davranışdır.

Axı bu yarıtmaq qurum bizim nəyimizə lazımdır?

Gətirdiyimiz bəzi faktlardan da görüldüyü kimi, Qızıl Xaç Komitəsi boynuna götürdüyü humanitar missiyanı yerinə yetirə bilmir, özü də lap çoxdan.

Qırmızı Xaç Komitəsi onilliklərdir itkin düşmüş doğmalarından bir xəbər almaq ümidi ilə səbirlə, inamla bu qurumdan məlumat gözləyən insanlarımızı gözüyəşli, naümid, çarəsiz qoyub...

Əvəzində, üç onillik boyu ermənipərəst mövqə sərgiləyib, onlara can-başla xidmət edib. Bu yaramaz fəaliyyətini 44 günlük Vətən müharibəsi dövründə, eləcə də sonrakı müddətdə də davam etdirən Qırmızı Xaç Komitəsi mandatına uyğun olmayaraq siyasi mövqə tutur, separatçılara açıq-aşkar dəstək göstərir, beynəlxalq qanunları pozan əməlləri ilə birbaşa Azərbaycanın suverenliyinə zidd əməllərlə məşğul olur.

Və Qırmızı Xaç Komitəsinin azərbaycanlılara qarşı nümayiş etdirdiyi bütün bu qərəzli davranışları, erməniyənlü fəaliyyəti ortaya açıq və cavabının tezliklə tapılması mütləq olan bir sualı meydana çıxarır: axı bu yarıtmaq qurum bizim nəyimizə lazımdır?!

*Yasəmən MUSAYEVA,
"Azərbaycan"*